

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Dolj

Str. Mitropolit Firmilian nr. 2, Craiova,
jud. Dolj
Tel : 0251 410718, 0251 410683,
Fax : 0251 525925
e-mail : Date.Craiova.DJ@mfinante.ro

DECIZIA nr.416/2009
privind solutionarea contestatiei formulata de
D-nul X, CRAIOVA
inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr. Y

Directia generala a finantelor publice Dolj a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice Craiova – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, prin adresa nr.Y, inregistrata la D.G.F.P. Dolj sub nr.Y asupra contestatiei formulata de ***D-nul X***.

D-nul X contesta masurile dispuse prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.Y prin care au fost stabilite obligatii suplimentare in suma de Y lei, reprezentand TVA si majorari de intarziere.

Contestatia fiind depusa si inregistrata la Administratia Finantelor Publice Craiova sub nr. Y si la D.G.F.P. Dolj sub nr. Y indeplineste conditiile de procedura prevazuta de art.177, al.1 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicata.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, ***D-nul X*** contesta suma de YY lei, reprezentand TVA si majorari de intarziere, in sustinere invocand faptul ca :

“Motivele prezentei contestatii se fundamenteaza si au in vedere aplicarea corecta a prevederilor Legii 571/2003 si ale OG nr.92/2003, acte normative in materie de impozite si taxe, care in acest caz consider ca au fost interpretate si aplicate eronat si cu vadita intentie de a stabili in sarcina mea obligatii de plata mult mai mare decat cele datorate in realitate.

Astfel cu privire la Raportul de inspectie fiscala nr.Y si la Decizia de Impunere nr.Y intocmite de organele dvs de specialitate, fac urmatoarele precizari:

- desi in cap.I al Raportului se precizeaza ca verificarea TVA a cuprins perioada 30.06.2003 – 30.06.2008, deci intreaga perioada nesupusa prescriptiei si de altfel comunicata prin Avizul nr.Y in realitate controlul s-a extins, fara respectarea prevederilor OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si a avut in vedere documentele solicitate si puse la dispozitie de mine din perioada aprilie 2002 – decembrie 2008, evidentiata si in anexele Raportului.
- In cap.II, pct.2 al raportului de inspectie fiscala se consemneaza de organele de inspectie fiscala faptul ca “Inspectia fiscala s-a desfasurat in perioada 15.09.2008 – 15.10.2008” fapt nereal demonstrat insasi de data incheierii actului adica 30.01.2009, data emiterii Deciziei de Impunere 30.01.2009 si data aducerii la cunostiinta a rezultatelor inspectiei 28.01.2009. In fapt, acest control fiscal s-a desfasurat pe parcursul a unui numar de 137 de zile calendaristice si deci in afara cadrului legal reglementat de catre art.101 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala.
- In cuprinsul Cap.III al Raportului de inspectie se face precizarea ca personal am pus la dispozitia controlului si ulterior mi s-au restituit, toate documentele si actele privind tranzactiile efectuate, organele de inspectie fiscala specificand ca au avut in vedere la stabilirea valorii acestor tranzactii alte informatii transmise prin anumite adrese de catre mai multe agentii imobiliare si societati de evaluare. Consider ca atata timp cat la stabilirea bazei impozabile a TVA au fost utilizate aceste adrese si informatii, aceste documente si orice alte acte impreuna cu toate anexele actului de control trebuiau sa-mi fie prezentate si anexate la Raportul de inspectie fiscala in conf. cu pct.106.2 din HG nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003. Fac precizarea ca personal am solicitat la Serviciul de inspectie fiscala persoane fizice din cadrul AFPM Craiova aceste documente ce fundamenteaza constatarea organelor fiscale si nu mi s-au inmanat pe motivul ca ar fi secrete si cu explicatia ca se vor depune numai in instanta. Aceasta probabil ca si cum instanta mi-ar fi stabilit baza impozabila a TVA si a semnat Raportul de inspectie si Decizia de impunere.
- In Decizia de Impunere nr.Y nu s-a consemnat nici un fel de Baza impozabila stabilita suplimentar, ceea ce practic demonstreaza inexistenta TVA suplimentar in suma de Y lei.

Pe fond motivarea contestatiei are in vedere urmatoarele:

Consider ca, fara nici un temei legal justificat, organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea bazei de impunere a TVA aplicand nelegal in acest caz prevederile art.65 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Asa cum dealtfel reiese si din cuprinsul Raportului de inspectie si al anexelor acestuia, am avut si am pus la dispozitia inspectorilor fiscali toate documentele, inclusiv actele Notariale incheiate o data cu tranzactionarea terenurilor. Fara a tine cont de existenta acestor acte puse la dispozitie si corespunzator a proceda pe baza

datelor si sumelor inscrise in ele, la determinarea bazei impozabile a TVA, organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea unei alte baza de impunere neconforma cu realitatea si majorata in mod nejustificat. In mod nejustificat in acest caz nu s-a tinut cont de prevederea inscrisa la art.62 din OG nr.92/2003.

Art.65 din OG nr.92/2003 prevede la alin. 1, ca o conditie imperativa de aplicare a acestei prevedei legale, faptul ca “daca organul fiscal nu poate determina marimea bazei de impunere, acesta trebuie sa o estimeze”.

Acelasi art.65 la al.2 prevede: “In situatiile in care, potrivit legii, organele fiscale sunt indreptatite sa estimeze baza de impunere...”.

Consider ca atata timp cat valoarea reala a bazei de impunere este cea inscrisa in documentele si actele puse la dispozitia controlului, iar valoarea acesteia a fost inscrisa si in continutul anexei nr.3 la Raportul de inspectie pe coloana “valoarea tranzactiei”, fara temei legal organele de control au procedat la estimarea altei baze de impunere si astfel au stabilit o obligatie de plata a TVA nereala si nejustificata.

In atare conditii, utilizarea la determinarea bazei de impunere a altor preturi de vanzare a terenurilor decat cele inscrise in actele notariale, informatii pe care organul de control pretinde ca le-a obtinut de la diverse agentii, nu are temei legal. Aceste informatii nu pot substitui pretul practicat si tranzactionat printr-un act notarial, iar situatia individuala a fiecarui lot, parcela sau suprafata de teren nu este identica pentru a se practica aceleasi preturi in aceeasi perioada de timp. Mai multe suprafete de teren, chiar daca se afla invecinate, se deosebesc prin caracteristici ex. - acces direct stradal, dotari cu utilitati (retea electrica, sursa de alimentare cu apa), imprejmui, restrictii de constructie, teren cu amplasament in locuri neacesibile, teren degradat si cu reziduri, teren ocupat etc – care nu permit precticarea acelorasi niveluri de preturi chiar daca fac parte din acelasi lot sau amplasament.

Precizez in plus ca pe perioada controlului am colaborat cu organele de inspectie fiscala punand la dispozitia acestora toate actele, documentele si informatiile necesare.

Din considerente de mai sus contest partial sumele de Y lei reprezentand TVA stabili suplimentar de plata in sarcina mea si Y lei, reprezentand accesorii aferente.

Precizez ca pe baza veniturilor obtinute de mine si inscrise in actele notariale de vanzare – cumparare, in fapt eu am indeplinit conditiile de a deveni platitor de TVA incepand cu luna aprilie 2008, in perioada ianuarie – martie 2008 realizand venituri totale de Y lei. Astfel pentru perioada aprilie – decembrie 2008 am realizat venituri totale de Y lei datorand de fapt o TVA la buget in suma de Y lei si careia ii corespunde o baza de impunere de Y lei. Datorand TVA trimestrial accesoriiile datorate in fapt pentru suma de Y lei sunt in valoare de Y lei.

Avand in vedere motivele de mai sus, va solicit admiterea contestatiei pentru suma de Y lei reprezentand TVA stabilit nejustificat si nelegal prin Decizia de impunere si Raportul de inspectie fiscala ce fac obiectul prezentei.

Totodata va solicit admiterea contestatiei pentru suma de Y lei, reprezentand accesorii la plata a TVA calculate eronat si inscrise in actele administrative emise

de dvs. inteleg si voi proceda la achitarea catre buget a TVA in suma de Y lei si a accesoriilor in suma de Y lei pe care le consider legal calculate”.

II. Prin Decizia de impunere nr.Y incheiata de organele de impunere din cadrul Administratiei Finantelor Publice Dolj s-au stabilit in sarcina petentului obligatii suplimentare in suma de Y lei, reprezentand TVA suplimentara si majorari de intarziere.

Obiectul Raportului de inspectie fiscala la constituit verificarea impozitului pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal.

Verificarea a cuprins perioada:

- 01.06.2005 – 30.06.2008 pentru impozitul pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal;
- 30.06.2003 – 30.06.2008 pentru TVA;

In fapt, din verificarea informatiilor transmise de catre notarii publici a rezultat ca susnumitul a realizat tranzactii cu bunuri din patrimoniul personal. Din documentele puse la dispozitie de contribuabil si mentionate in anexa 3 a rezultat ca dl. X a realizat in perioada 2002-2008 tranzactii constand in achizitionarea de terenuri in comunele Malu Mare si Pielesti si vanzarea acestora.

Activitatea a avut caracter de continuitate, in aceasta perioada contribuabilul a achizitionat Y m.p. Si a vandut Y m.p. La data controlului avand in patrimoniul un apartament cu doua camere situat in Craiova si o suprafata de Y m.p. Teren nevandut.

Conform prevederilor art.127 si 128 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal si din analiza documentelor puse la dispozitie organele de inspectie fiscala au constatat ca dl. X este persoana impozabila incepand cu data de 23.04.2002.

In timpul controlului organul fiscal a constatat de asemenea ca agentul economic a vandut mai multe parcele de teren din patrimoniul personal cu o valoare ce nu reflecta pretul de piata.

Din verificarea evidentei fiscale si a documentelor puse la dispozitia organului fiscal a rezultat ca dl. X nu a depus declaratii fiscale si nu a condus evidenta contabila, neputandu-se stabili astfel marimea bazei de impunere.

In conformitate cu prevederile art.15 si 67 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala si a normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003, organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea bazei de impunere, in functie de pretul pietei. Astfel, pentru determinarea pretului de piata au fost transmise adrese mai multor agentii imobiliare si societati de evaluare. In functie de preturile de piata comunicate a fost estimata valoarea incasarilor realizate in perioada 2002 – 2008.

Plafonul de scutire a fost depasit in luna mai 2006, astfel contribuabilul devenind persoana impozabila platitoare de TVA din luna iulie 2006, conform art. 152, al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Totodata conform art.152, al.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal petentul avea obligatia de a se inregistra ca platitor de TVA.

Contribuabilul a incalcat si prevederile art.22 si art.23 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala.

Pentru perioada verificata TVA colectat ce trebuia inregistrat si declarat de contribuabil este:

- Y lei – anul 2006;
- Y lei – anul 2007;
- Y lei - anul 2008;

Au fost incalcate prevederile art, 140, art.146 si art.156 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

III. Avand in vedere sustinerile contestatorului si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de inspectie fiscala si actele normative invocate de acesta si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele :

*Cauza supusa solutionarii D.G.F.P. Dolj este daca suma totala de Y lei, reprezentant TVA si majorari de intarziere, stabilita suplimentar in sarcina **DL. X** este legal datorata.*

In fapt, dl. Y a realizat, in perioada 2002-2008, tranzactii cu bunuri din patrimoniu personal, constand in cumpararea si vanzarea de terenuri in comunele Malu Mare si Pielesti.

Activitatea a avut caracter de continuitate, in acesta perioada contribuabilul a achizitionat Y m.p. si a vandut Y m.p. La data controlului avand in patrimoniu un apartament cu doua camere situat in Craiova si o suprafata de Y m.p. teren nevanduta.

Organul fiscal a constatat ca agentul economic a vandut mai multe parcele de teren din patrimoniu personal cu o valoare ce nu reflecta pretul de piata.

Din verificarea evidentei fiscale si a documentelor puse la dispozitia organului fiscal a rezultat ca dl. X nu a depus declaratii fiscale si nu a condus evidenta contabila, neputandu-se stabili astfel marimea bazei de impunere.

De asemenea s-a stabilit ca pretul la care au fost tranzactionate terenurile nu reflecta nivelul real al preturilor practicate in perioada supusa analizei fiscale.

In aceste conditii, organele de inspectie fiscala au procedat la estimarea bazei de impunere, in functie de pretul pietei. Astfel, pentru determinarea pretului de piata au fost transmise adrese mai multor agentii imobiliare si societati de evaluare. In functie de preturile de piata comunicate a fost estimata valoarea incasarilor realizate in perioada 2002 – 2008.

Cu adresa nr.Y AFP Craiova prin serviciul Inspectie Fiscala Persoane Fizice solicita Agentiei imobiliare X si X ca in conformitate cu prevederile art.106, al.2 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura fiscala sa comunice valorile de piata ale terenurilor tranzactionate ce se afla in raza localitatilor: Carcea, Craiova, Malu Mare si Pielesti.

Prin Adresa nr.Y transmisa de X Imobiliare si adresa nr.Y transmisa de S.C. X SRL s-a raspuns la cerintele organelor de impunere precizandu-se valorile de piata

ale terenurilor tranzactionate aflate pe raza localitatilor: Carcea, Craiova, Malu Mare si Pielesti.

In urma compararii preturilor comunicate de agentii si cele practicate de petent s-a constatat ca acesta a vandut suprafetele de teren cu preturi de 12-13 ori mai mici decat cele practicate pe piata.

In drept, art.127, alin.(1) si (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizeaza:

“(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.”

De asemenea, Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, referitor la art.127, precizeaza:

“(1) În sensul [art. 127](#) alin. (2) din Codul fiscal, obținerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, **cu excepția situațiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate** în sensul [art. 127](#) alin. (2) din Codul fiscal.”

Conform prevederilor art.128, al.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, in vigoare la 01.06.2005 care precizeaza:

“ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.”

In consecinta, organul de solutionare retine ca intemeiat argumentul invocat de organele de control potrivit caruia tranzactiile efectuate de contestatori reprezinta activitate economica desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate, acestia fiind persoane impozabile in intelesul art.127 alin. (1) si alin.(2) din Legea nr.571/2003.

Din verificarea evidentei fiscale si a documentelor puse la dispozitia organului fiscal a rezultat ca d-nul X nu a depus declaratii fiscale si nu a condus evidenta contabila, neputandu-se stabili astfel marimea bazei impozabile.

Intrucat se constata ca nivelul tranzactionarii terenurilor este cu aproximativ 12-13 ori mai mic decat nivelul preturilor pietei in perioada analizata impunerea fiscala s-a realizat pe baza prevederile art.67 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala si a normelor metodologice date in aplicarea acesteia.

In drept, art.67 OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala prevede:

“ART. 67

Estimarea bazei de impunere

(1) **Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze.** În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, **acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil**, astfel cum este definit de Codul fiscal.”

Dupa estimarea bazei de impunere in functie de pretul pietei, organele de inspectie fiscala au stabilit ca dl. X a depasit plafonul de scutire a TVA in luna mai 2006, devenind astfel platitor de TVA incepand cu luna iulie 2006.

In drept, art.152, al.3 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal specifica:

“ ART. 152

Sfera de aplicare și regulile pentru regimul special de scutire

(3) Persoanele impozabile, care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii. Pentru persoanele nou-înființate, anul fiscal reprezintă perioada din anul calendaristic, reprezentată prin luni calendaristice scurse de la data înregistrării până la finele anului. Frațiunile de lună vor fi considerate o lună calendaristică întreagă. Persoanele care se află în regim special de scutire trebuie să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii, care intră sub incidența prezentului articol, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări. Data depășirii plafonului este considerată sfârșitul lunii calendaristice în care a avut loc depășirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată. În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.”

Devenind persoana impozabila platitoare de TVA contribuabilul avea obligatii fiscale conform art.22 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala:

“ ART. 22

Obligațiile fiscale

Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

a) obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti majorări de întârziere, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;

e) obligația de a calcula, de a reține și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, impozitele și contribuțiile care se realizează prin stopaj la sursă;

f) orice alte obligații care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale.”

Fata de cele prezentate organul de solutionare constata ca in mod legal organele de impunere fiscala au stabilit ca d-nul X a devenit persoana impozabila platitoare de TVA si au calculat in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma totala de Y lei.

Deoarece obligatii fiscale suplimentare nu au fost achitate la termenele stabilite de lege, in conformitate cu art.119 si 120 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala au fost calculate majorari de intarziere in suma de Y lei.

In drept, art. 119, al.1 si art.120, al.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala prevad:

“ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Referitor la sustinerea petentului « desi in cap.I al Raportului se precizeaza ca verificarea TVA a cuprins perioada 30.06.2003 – 30.06.2008, deci intreaga perioada nesupusa prescriptiei si de altfel comunicata prin Avizul nr.Y in realitate controlul s-a extins, fara respectarea prevederilor OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si a avut in vedere documentele solicitate si puse la dispozitie de mine din perioada aprilie 2002 – decembrie 2008” se retin urmatoarele:

In fapt, obiectul Raportului de inspectie fiscala la constituit verificarea impozitului pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal.

Verificarea a cuprins perioada:

- 01.06.2005 – 30.06.2008 pentru impozitul pe veniturile din transferul proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal;
- 30.06.2003 – 30.06.2008 pentru TVA;

În drept, art.96, al.2 și art.98, al.3 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, prevăd:

“ Art.96.

(2) Inspekția fiscală se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, dacă acestea prezintă interes pentru aplicarea legii fiscale.

ART. 98 Perioada supusă inspekției fiscale

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspekția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspekția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție;

c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat.”

De asemenea, H.G. nr.1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr.92/2003, pct.93.1 precizează:

„Organul de inspekție fiscală decide asupra efectuării unei inspekții fiscale generale sau parțiale, în temeiul dispozițiilor **art. 6 și 7** din Codul de procedură fiscală.”

Fata de cele prezentate, organul de soluționare reține următoarele: deoarece contribuabilul nu a depus declarații fiscale și au existat indicii de diminuare a taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat inspekția fiscală s-a extins pe perioada 2002 – 2008.

În consecință, organul de soluționare a contestațiilor urmează să propună respingerea acestui capăt de cerere ca fiind neîntemeiat.

Referitor la susținerea petentului: « În Decizia de Impunere nr.Y nu s-a consemnat nici un fel de Bază impozabilă stabilită suplimentar, ceea ce practic demonstrează inexistența TVA suplimentar în suma de Y lei” organul de soluționare reține următoarele:

În fapt, la data de 30.01.2009 a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr.Y care la rubrica 4 “bază impozabilă stabilită suplimentar” din eroare, nu a fost înscrisă nici o sumă.

Ulterior, respectiv în data de 12.03.2009 a fost emisă o altă decizie de impunere cu nr.Y prin care a fost îndreptată eroarea materială și care a fost transmisă contestatorului cu scrisoare recomandată și predată acestuia în data de 14.03.2009, conform adresei Companiei Naționale Posta Română nr.Y, care confirmă acest lucru.

In drept, art.48 din OG nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala prevede:

“ART. 48 Îndreptarea erorilor materiale

Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului. Actul administrativ corectat se va comunica contribuabilului, potrivit legii.¹

>>*Norme metodologice*>>

- 47.1. Erorile materiale reprezintă greșelile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților din raportul juridic fiscal sau cele de calcul ori altele asemenea. Aceste erori nu pot privi fondul actului, respectiv existența sau inexistența obligațiilor fiscale stabilite prin actul administrativ fiscal.
- 47.2. Dacă îndreptarea erorii materiale se face prin adăugări sau ștersături operate în cuprinsul actului administrativ fiscal, acestea vor fi semnate și ștampilate de organul fiscal, în caz contrar nefiind luate în considerare. Îndreptarea erorii materiale va fi operată pe toate exemplarele originale ale actului administrativ fiscal.
- 47.3. După efectuarea îndreptării erorii materiale, organul fiscal are obligația de a comunica contribuabilului sau oricărei alte persoane interesate, de îndată, operațiunea efectuată.
- 47.4. În cazul în care îndreptarea erorii materiale nu se poate efectua direct pe actul administrativ fiscal, se emite un nou act administrativ fiscal care, de asemenea, va fi comunicat contribuabilului.”

Fata de cele prezentate, organul de solutionare a contestatiilor urmeaza sa propuna respingerea acestui capat de cerere ca fiind neintemeiat.

In consecinta, organul de solutionare urmeaza sa respinga contestatia ca neintemeiata pentru diferentele constatate precum si pentru majorarile de intirziere conform principiului de drept “accesoriul urmeaza principalul”.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art.216 alin.(1) al O.G. nr. 92/2003, republicata se:

D E C I D E

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de X din Craiova.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Dolj in termen de 6 (sase) luni de la comunicare.

DIRECTOR COORDONATOR,